

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

זבחים-כל התדיר		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואף ע"ג דמוספין קדישי.											ז	צא.
אטו שבת למוספין אהנאי, לתמידין לא אהנאי?											!	צא.
מוספי שבת קודמין למוספי ראש חודש.	ת"ש:										ז	צא.
אטו ראש חודש למוספין דידיה אהני, למוספי שבת לא אהני?											!	צא.
מוספי ראש חודש קודמין למוספי ראש השנה	תא שמע:										ז	צא.
אע"ג דראש השנה קדשה.											ז	צא.
אטו ראש השנה למוספי דידיה אהני, למוספי ראש חודש לא אהני?											!	צא.
ד"א: ברכת היין תדירה וברכת היום אינה תדירה, ותדיר ושאינו תדיר קודם	תא שמע:										ז	צא.
אע"ג דברכת היום קדישה.											ז	צא.
אטו שבת לברכת היום אהנאי, לברכת היין לא אהנאי?											!	צא.
תא שמע: דאמר רבי יוחנן הלכה: מתפלל אדם של מנחה ואח"כ של מוספין.											ז	צא.
אטו שבת לתפלת מוספין אהנאי, לתפלת מנחה לא אהנאי?											!	צא.
שלמים של אמש, חטאת ואשם של יום, שלמים של אמש קודמין	ת"ש:										ז	צא.
הא אידי ואידי דיום - חטאת ואשם קדמי ואע"ג דשלמים תדירי											ז	צא.
מצוי קאמרת? תדיר קמיבעיא לן, מצוי לא קמיבעיא לן.	רבא:										!	צא.
אטו מצוי לאו תדיר?	רב הונא בר יהודה לרבא:										ז	צא.
אוציא את הפסח שאינו תדיר, ולא אוציא את המילה שהיא תדירה	והתניא:										ז	צא.
מאי תדירה? תדירה במצות.											!	צא.
ואיבעית אימא: מילה לגבי פסח כי תדיר דמיא.											!	צא.
תדיר ושאינו תדיר, וקדים ושחט לשאינו תדיר, מאי? מי אמרין: כיון דשחטיה מקריב ליה, או דלמא יהיב לאחר דממרס בדמו עד דמקריב ליה לתדיר. והדר מקריב לשאינו תדיר?	איבעיא להו:										^	צא.
שלמים של אמש, חטאת ואשם של היום, שלמים של אמש קודם	רב חנינא מסורא, ת"ש:										ז	צא.
הא דיום דומיא דאמש, וה"ד? דקדים שחטיה לשלמים, חטאת ואשם קדמי.											ז	צא.
דלמא שלמים דאמש וחטאת ואשם דיום היכי משכחת לה? דשחטינהו לתרויהו, אבל לא שחטינהו לתרויהו תיבעי לך.											!	צא.
ד"א: ברכת היין תדירה וברכת היום אינה תדירה, ותדיר ושאינו תדיר קודם.	ת"ש:										ז	צא.
ה"נ דכיון דאתיין, כמאן דשחיטי תרויהו דמי.											!	צא.
הלכה: מתפלל אדם של מנחה ואח"כ של מוספין.	ת"ש: דא"ר יוחנן:										ז	צא.
ה"נ כיון דמטי זמן תפלת מנחה, כמאן דשחיטי תרויהו דמי.											!	צא.
שחטו קודם חצות - פסול, מפני שנאמר בו (שמות יב) בין הערבים, קודם לתמיד - כשר, ויהא ממרס בדמו עד שיזרוק הדם.	רב אחא בריה דרב אשי לרבינא:										ז	צא.
הכא במאי עסקינן - כגון דקדים שחטיה לתמיד ברישא.											!	צא.
מתניתין נמי דיקא, דקתני עד שיזרוק הדם ולא קתני עד שישחוט ויזרק דם, ש"מ.	רב אחא סבא לרב אשי:										■ ■	צא.

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ? קשיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא- key:	

זבחים- כל התדיר		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ	
ובכולן כהנים רשאין כו.													■	צא.
מאי טעמא?													^	צא.
אמר קרא: (במדבר יח) למשה - לגדולה, כדרך שהמלכים אוכלין.													!	צא.
אם ראית שמן שהוא מתחלק בעזרה, אין צריך לשאול מהו, אלא מותר רקיקי מנחת ישראל ולוג שמן של מצורע, אם ראית שמן שהוא ניתן על גבי האישים, אין צריך לשאול מהו, אלא מותר רקיקי מנחת כהנים ומנחת כהן משיח, שאין מתנדבין שמן	רבי שמעון:												◆	צא.
מתנדבין שמן.	רבי טרפון:												◆	צא.
לדברי ר"ט, המתנדב שמן - קומצו ושיריו נאכלין מאי טעמא?	שמואל:												◇	צא:
קרנן מנחה, מלמד שמתנדבין שמן	דתנאי:												■	צא:
וכי מנחה, מה מנחה - קומצה ושיריה נאכלין, אף שמן - קומצו ושיריו נאכלין.													■	צא:
אם ראית שמן שמתחלק בעזרה, אי אתה צריך לשאול מהו, אלא מותר רקיקי מנחת ישראל ולוג שמן של מצורע, שאין מתנדבין	רבי זירא: אף אנן נמי תנינא, א"ר שמעון:												■	צא:
מכלל דמ"ד מתנדבין, מתחלק.													■	צא:
אימא סיפא:	אמר ליה אביי:												ז	צא:
אם ראית שמן שניתן על גבי אישים, אי אתה צריך לשאול מהו, אלא מותר רקיקי מנחת כהנים ומנחת כהן משיח, שאין מתנדבין שמן	[סיפא]												■	צא:
מכלל דלמ"ד מתנדב, כולן לאישים													ז	צא:
לאביי קשיא רישא, לרבי זירא קשיא סיפא													ז	צא:
בשלמא לרבי זירא, רישא בשרים, סיפא בקומץ													!	צא:
אלא לאביי קשיא													ז	צא:
תנא רישא אטו סיפא.													!	צא:
בשלמא סיפא תני משום רישא, אלא רישא משום סיפא מי תני?													ז	צא:
אין													!	צא:
תנא רישא משום סיפא.	אמר ר' במערבא:												!	צא:
יין כדברי ר"ע - לספלים, שמן כדברי רבי טרפון - לאישים	ת"ש:												■	צא:
מאי לאו מדיין כולו לספלים, שמן כולו לאישים													ז	צא:
מידי איריא? הא כדאיתא והא כדאיתא.													!	צא:
כתנאי:													■	צא:
שמן לא יפחות מלוג	[רבנן]												◆	צא:
שלשת לוגין	רבי:												◆	צא:
במאי קמיפלגי?													^	צא:
דון מינה ומינה דון מינה ואוקי באתרה איכא בינייהו	אמר ר' רבנן קמיה דרב פפא:												!	צא:
מה מנחה מתנדבין אף שמן מתנדבין, ומינה, מה מנחה לוג שמן אף כגון לוג שמן, ומה מנחה קומצה ושיריה נאכלין, אף שמן קומצו ושיריו נאכלין.	דרבנן סברי:												!	צא:

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement- מימרא ♣ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

זבחים- כל התדיר		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
ואידך?		♣	!										צא:		
ממנחה, מה מנחה מתנדבין אף שמן מתנדבין, ואוקי באתרה, כנסכים, מה נסכים שלשת לוגין אף שמן שלש לוגין, ומה נסכים כולן לספלין אף שמן כולן לאישים.	[רבי]	♣	!										צא:		
אי ממנחה מייתי לה רבי, דכ"ע דון מינה ומינה, אלא רבי מאורח גמר לה.	רב פפא:											◇	צא:		
מי מצית אמרת הכי?	רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא:		♣										צא:		
קרבת מנחה - מלמד שמתנדבין שמן, וכמה? שלשה לוגין	והתניא:		♣	♣								◇	צא:		
ומאן שמעת ליה דאמר שלשה לוגין? רבי היא, וקא מייתי לה מקרבן			♣										צא:		
אי תניא תניא.	א"ל: [רב פפא]		♣									◇	צא:		
המתנדב יין, מביא ומזולפו על גבי האישים מ"ט? אמר קרא: (במדבר טו) ויין תקריב לנסך חצי ההין אשה ריח ניחוח לה	שמואל:											♣	◇	צא:	
והא קא מכבי?												♣		צא:	
כיבוי במקצת לא שמיה כיבוי.												!	◇	צא:	
איני?												♣		צא:	
המוריד גחלת מעל גבי המזבח וכיבה - חייב	והאמר רב נחמן אמר רבה בר אבוח:											♣	♣	צא:	
דליכא אלא האי.												!		צא:	
איבעית אימא: כיבוי דמצוה שאני.												!	◇	צא:	
כלפי שנתנה תורה לתרום, יכול יכבה ויתרום? אמרת: לא יכבה	ת"ש, דתנא ר"א בן יעקב:											♣	♣	◇	צא:
שאני התם, אפשר דיתבי ונטר.												!	◇	צא:	
יין כדברי ר"ע - לספלים, שמן כדברי רבי טרפון - לאישים	ת"ש:											♣	♣	◇	צא:
יין נסך לספלים, או אינו אלא לאישים? אמרת: לא יכבה.	ועוד תניא:											♣	♣	◇	צא:
לא קשיא: הא רבי יהודה, הא ר"ש.												!	◇	צא:	
למימרא, דשמואל כר"ש סבירא ליה												♣		צא:	
מכבין גחלת של מתכת ברה"ר בשביל שלא יזוקו בה רבים, אבל לא גחלת של עץ	והאמר שמואל:											♣	♣	◇	צא: